

A-52729

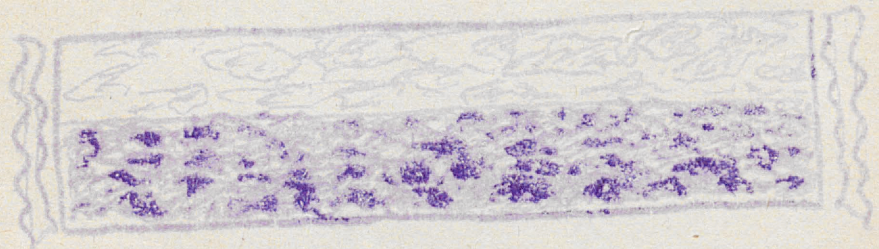
R
10431

"Voog" ilmub iga kuu

"Voogu" loet igaks
 "Voog" sisaldab väime-
 likult huvita-
 vaid jutte ja
 jutu kehi.
 Üksiknummer maksab
 5 marka
 Kõlja andja 1/2 "Voog"

2
 Tartu Ülikooli
 Raamatukogu

181924

Lugejatele!

Kõiged need heida noored, kel on
 mõni noorus tuli. Ühisele mõttele, tõendusele
 loomana levis noor naine, midagi avaldada ja
 "Hüües "Wooq", tärkas see lühikene noorus
 müttas, hõlmas oma latva inimese poole.

See on veel "Wooq", noored on ta loo
 "Hüües" rajatud on alus, millele tuleb ehitada
 ühisele loomale. Leida küllalt õpilasi, kellel
 on mõni "Wooq", kirjanduses ja jonnituses. Kõik
 need ei ole objekti kogu oma ennustat
 vendluse. Aga selleks on olemas need "Wooq"
 "Hüües" võtab "Wooq" tänuks vastu, ain
 ammutagum rahvam tuld endisse - noored.

Toostame sõnad: töö, võitlus, eesmärk.

Rajame haare kaljule, mida ei puurustata
 led ega tormid. Jäis pääsime sõnile, kuid

allans jõuda ja rammatis takistust!

Toimetuse nimel: J. J. J.

Wooq.

See oli ammu... Kesk määratud ilonajõge
Kuidas paatides metsik rahvas. Nad olid täis jul-
lust ja vabatsid, et pole olemas vägevamat neist.
See vihastas Tuule. Ja pani togevusse kõik oma
suu ja katsus ümbertõkida paate. Kuid asjata.
See vihastas Tuul. Ja katsus omale appi Wao.
Tuulest märsule astud, tormas Waoq paatidele
kallale. Inimesed kokkusid. Kokkumine muutus
hädaloomiseks ja meelatumaks karjumiseks, kui
paatidest ületormas Waoq nad weega täitis.
Paadid wapsid, kuna inimesed ujudes püüdsid
kõrsta esste ette. Kuid ainult mõned pääsesid
saga.

Nii walitses Waoq veel liikuvate inimeste ja
lõige üle, kes osusid Wao määratumas riigis.
See oli ammu, lugemata palju aastaid tagasi,
Waoq üle terve maailma walitses, sest
cõttis maailma ainult wesi...
Ja praegugi walitseb veel Waoq, olles jõe

Kalal.

"Jahan ee, Jahan, kuul, tõnu rües! Sedu see kohal juba punitab! Luband ise hommikul kõige esimese olla, kuid nüüd lamad maas kui mõni India elewant!" - ütles silane Eduard, ägedalt mu õlga raputades. Ajasin wauwau silmad pilukile, nägin wastu äärmast walgust musta kogu ning kuulsin läbi une pääsurenne sidinat kuskil kaugel. Tundsin õlal midagi rõhuwat - katsusin aru saada kus olin. Heid enne, kui järle sain mõtelda, langesid silmalaud kinni ning uini tuli kui merilaine mu peale. Siis kordus jällegi sulau hääi: „Noh, wot! Šaäl om tu kalale minija. Šila latrab puul päiwa: tema lähel juba enne tõisi ära. - Ei ütlegi meile, wäid lääwat peris iitsinda, siis, kui weel pimme olewat! Noh, mine nüüd - päiw juba wällan!"

Ärkasin uuesti. Širutasin liixmeid, ning kui pehne kuulepuhang käis magus woidu-

mus läb seka. Ik, kui hea oleks veel ma-
gada, kui hea oleks veel tunda heinte ui-
mastavat lõhna ja jostuda uinudes misse.

Kleid kalale, - kalale, kungas sulase hääl
mu kõrvas ja tandsia uuesti raputavat
ta. kätt mu ölal. Süs lõi pääaju korraga
selgeks ning tinaraskest kadus sealt kui
tuulest pühitud. Ja enne kui sulane sai
uuesti hüüda, olin heinte seest väljas ja
hakkasin end kiiresti riideme panema.

"Kas pääse löesti väljas on?" - küüsin ma
kaljatsedes sulaselt ja waatasin walguse
wiiru, mis tungis läbi sünka luugi ning
langes ähmasena mustaile heintele. Hüül-
sin "sulase tasast kannu ja aimasin,
et ta oli waldanud, sest muide ei
oleki' ma niipra üles - saanud. Olin
riides ja kobasime lakast alla.

Oli suurejane pühapäeva hommik.

Läbi meie paistes purpuri nõidu taevast. Mõni
üks: pääsuke tiirles hommikuks õhus ning
kadus siis vaikides kuhugi räästa alla. Kõik
seid tekkudes, oksad langes, aatu sruutatus
hälli taevasse. Ainult lehed värisesid tusa, kui
teili kuskil tuulehoog, kiigutades vinnid oksa
ja hällitades õrnu leiti ning kadudes siis jälle-
gi käähtult.

Trimesed vinnusid veel. Tuli vastu aida trepik
saba liputades kõrre, nägin sammuvat murul
aeglaselt kirjut kassi ning silmasin wenda wä-
rawa juures ootamas. Oli päike tsumas, oli
aeg minemiseks.

Nõtsime näkku õngid ja tõttasime läbi aia
kõplisse. Lüksime aise üle keinamaa, siis lä-
metsa ja jõudsime „Kure“ soosse. (Färquib). 1/2 p.

Esitus

„Kas tead, meie prantsuse keele kooliõpetaja
ei mõista prantsuse keelt!“

„Kuidas nii?“

„Ma küsisin talt, mis tähendab «je ne sais
pas», - aga tema wastab: Ma ei tea!“

Õigused minevikust.

S. O. O.

Joulud on mööda. Enamasti kõik poisid on ilmunud, pääle mõne üheksa. Ei ole näha kurbe nägusid, nagu neid enne jõulu saageli näha võis. Igaks ütleb, et ta jõulud hästi möödasaatnud.

Esimesel päeval on poisid tagasihoidlikud. Räägitakse rüütsisele uudiseid jne.

Järgmisel päeval on juba rohkem tegevust märgata, iseäranis koridoris. Paljud on uued riided seljas. Iseäranis silmapaister on Richard Puhkur oma pivaiaa-lõhke sabaga pinsakuga, mille saba K. Üks kurjalt tarvitas, nii umbes harja asemele. Väikejoonariite tsunfti esimees Kitsenürnap ehk ranniruga V. Redel näeb koolis tundide ajal ilusaid inimenägusid. Silmapaistvalt tegev on tutu-lutu-mies Kusti Üks, teda peaaegu igalpool võib näha.

valitunni ajal andas ta vand joo-
sipi sulle püsikse hinnatamuse kolaja pro-
grammi. Luid see on n.n. ja ürgikast
sist vana rändavad aine vortiohast
Püügikasti esimees on K. L. K., nagu ta in-
tõel. Mainitud vand mängel ka v
süüpiinge võisugused haledaid ning
armraid lugund. Aga siis ki kurva v
järgemiseega on Auel Hall (Kallid, laka
kõva juured, mis vancinimede juures
tunnistust annavad suured vanade
sost. Mis sünnis mainitud herra juu-
tega siis, kui ta vancinim. Ainult niipal-
ju on teada, et mainitud herra juu-
vist soovikorra koheliseks ja võit olla
ka püsikse meelduvad. Kes teab?)

Ainult tulevane komponist P. Michael
annab juba sünni dni ajalalt tunnes
tall omist suurt vaimeandust.
Ainult oli ta lüüetand laule, mis kolle
sõnnist klassis laiale launus. 1921

Elurajaja.

Heino Wainola.

Käes oli sügisene porine aeg. Lehed, mis enne nii uhkelt puude küljes sahisasid, lamavad nüüd kolletanult sügis-poris. Kadunud on aasadele õitsevad lilled. Rohakas rohi närub ja kolletab. Ainult kari otsib sealt enesele toitu. Kadunud on lindude laulud, mis kevadel ja soojal suvel inimesi kuulama pani, sest laululinnud on kaugele soojale maale lennanud. Ainult warused ja warblased liiglewad pöldudel, otsides wiijateri. Tuul kohiseb puude ladwus. Hommikul ja õhtul tuleb kuulda wale relepeksumasina wii. Lõpetatakse sügisetõid.

Soo, kus pesitsesid kured, on tähi ja piljas. Soo serval seisab lagunenud hartsik. Willetsad kured ümbritsevad teda, nagu tahaks nad teda kaitsta tormide eest. -

Oli tuuline õhtu... Wana halli häbemega wanake istus maja ees pingil ja walmistas puunõusid, et neid liinias müüa. Nuga töötas reglaselt ja kurbtus rõhus wanakest. Ta mee-

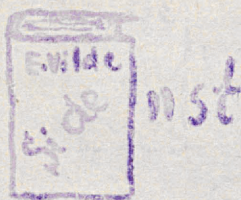
tes mõlkus möte, kas ta poeg, kes täna vangis
latti saab, teda vaatama tuleb või kuritööle
andub. Pisarad voolasid vanakese silmadest,
nuga kukkus ta käest ja ta minewik tuli talle
selgena silmade ette: ta oli sündinud talupe-
remehel pojana. Kord ja õnn talus ümbritsis
teda. Jüis tuli muudatus. Vanemad surid ja
üüfinda noorelt pidi ta kesk eluorame jääma
Ta sattus halvale teele. Päevad ja ööd saatis
ta kõrtsis ölle- ja wiinaklaasi taga mööda.
Talu haoned lagunesid, loomad nälgisid ja mu-
japidamine oli langenud, sest raha waljus
kõrtsmikku kätte. Talle tuli meelde talwine ter-
mine päev, kus ta kõrtsis istudes raskesti ha-
geks jäi, kuidas ta naine ööseti süngi jõe-
walwanud oli, walades walupisaraid ja kuidas
laps teda waadeldnud oli, nagu oless tahtnud
ta öelda: „Tsa, ema ja mulle!“ Terwice
saades ei sammunud ta enam kõrtsi teel.
Ta hinges oli teine tundmus ainult leidnud:
õlada oma perekonnale. (Järgub)

Esimene äpardus.
Ainetel 5. lla.

Elas kord osaw waras Miskus. Narguse pealt pole teda kordagi tabatud. Ükskord sai ta teada, et kaupmehel ühedkiirst pööningul olawat. Kohe wõttis ta nõuks sealt hää noosi teua. Eõsel läks ta tasakesi kõõki, kust trepp pööningule ühis. Sealst läks ta tasakesi ülesse ja leidis kiirstu kätte. Kiirstu peal aga mitu wana kaalu-
sommi. Ta tõstab need maha, võtab hää sületäie üideid ja hakkab ära tulema. Äkitult kemistab ta aga ja kukub nii, et lagi pöörub. Kaupmees ärkab müdina pääle ühes wõtab ruttu laterna, paneb tule sisse ja lähel ruttu sulast äratama. Sulane on unine ja küsib: „Mõh-mõh, -mik-mis, kus?“ Varas pööningul, kuuleb, kuidas kaupmees sulast ühes ajal ja saab sulase kõnest aru nagu nime-
toos ta ka tema, Miskuse nime. Krapsti! on ta kiirstu juures, kargal sinna sisse ja tõmbab ehusele riided peale. Kaupmees ja sulane tulewad pööningule. Kaupmees ütleb: „Ma kuulsin une pealt, et midagi rasnat kukkus.“ Sulane wastab: „Wõib olla, et ajas rask midagi maha.“ Sellele lisab ta aralt imber-
woadates juure: „Ja wõib olla ka, et oli kodukõrta!“

...sine juures omandab sulase hääl. Sude
kõla. Mõhed lõõwad esiti kartma. Viimaks võtavad
südame rindu ja hakkavad mürategijat otsima. Näe-
vad, et pommid maas ja panuvad tagasi kirstule. Sul-
lane ütleb: „Kah! Sää! ta's oliji! Säält see müra, tuligi ja
kes nad muu wõis maha ajada kui kass!" Sel sil-
mapilgul, kui kaupmees ja sulane alla hakkavad mi-
nema proksel üks hirmunud hür wargale käikest
põue. Varas ehmatas ja kargas hirmsa kisaga kirstust
välja. „Kodukäija!" mõtleb sulane ja tuleb kiiresti trepi
alla. Kaupmees ehmatas ja kukub sulasele selga, mille
tagajärjel mõlemad kõõgis trepi juures lamavad. Sula-
ne arvab, et kodukäija teda kägistab ja hakkab
karjuma. Seda kuuleb kaupmehe naine, mõtleb et
mõrtsukad majas on ja põgeneb hirmuga tagauks-
kaudu rahvast appikutsuma. Naabrid tulewad, pime-
mees seletab ajaloo ära, mille peale põõningule
minnakse. Varas on watepeal ennast tubakakun-
niku alla ärapiitnud, sest teist teed põõnižult
alla ei wõinud. Otsiakse kõik kohad läbi ja haka-
takse alla tagasi minema. Varas hingab julgemalt, mille

PILDIMÕISTATUS.

See pildimõistatus annab H. Halmi tuttava laulu esimese rea.

RÜÜTMÕISTATUS.

Nendesse rüütudesse tulevad järgmiste tähendustega sõnad kirjutada nii, et risti ja pikuti lugedes ikka samad sõnad tuleks:

- 1) muruja elajas;
- 2) põlletööriist;
- 3) söidariist;
- 4) kaena viha tundemärk.

MÕISTATLISED.

H-ga aknast tuppa talen

H-ga väike loom ma olen. H. Kochi järel J.K.

Mis kordul igas momendis kaks korda, igas minutis üks kord, kuid aastas mitte korraldi? ingl. keel

Mis on puusilla ja kiwisilla vahel? sinet

Millega algab talu? sinet

Seletused "Maog" N2.

naarasid

K. Pärn loomistat -est tänu. Lööd ei lähe.
Naarid (Näljad) lähivad. Karmidatunud järgmisesse numbrisse ei lähe.

Kättemaksmine.

Uue kts on päeva jaoks sattunud Kusti P. ...
kõwaga talle ja põhjalikult nina pigistada ...
nud, nii et see oma värwi muutis. Ohtul tui ta
palwe, paludes hääd emale, wanaemale ja ...
gile inimestele. Aaxi tui ta mulde paristeta
itud nina ... lõpuni lisat ta juuri. Wälja
watud Kusti Pikkkäris, Kes Päewa tänas #1. 10"
korral all keldris. Domeni" J. K.

"Noog" watab ka wäljastpoolt 10 klossi
igusuguseid. Hõlbulikke löü wastu.
kuda peatsimetajale (10" w)

Tark õpilane.

Kooliõpetaja: "Kts, palja saab kui #2 jagade 67°?"
Kts: "61". Kooliõpetaja: "Kuidas nii? Tule tee tahwel
ja proovi järele." Kts: "Lub nii: $\frac{42 \cdot 16}{33 \cdot 61} = 61$ $\frac{61}{33}$ "

Wast. täim: "Noog" on 10" kl. häälkandja
Peatäim: J. M.